

§ 9 var udgaaet i det andet Thing, gjorde det mig vndt; men da senere mit Die faldt paa Tilføiningen til § 11, gif det efterhaanden op for mig, at der igjennem denne Bestemmelse kunde opnaaes væsentligt det Samme, som var tilsigtet ved den her vedtagne Slutningsbestemmelse i § 9. Der er derved nedlagt en Spire, som ved omhyggelig Pleie ganske vist kan voxe op til et Træ, der i høi Grad vil kunne virke befrugtende paa Hesteavlens her i Landet. So mere Vægt, jeg derfor maa lægge paa Tilføiningen i § 11 (Nr. 5 i Udvalgets Erklæring), desto fjærere maa ogsaa Slutningsbestemmelsen i hele Loven, som den nu foreligger, være mig. Det er jo nemlig ganske klart, at jo hurtigere man kan faae Stamstutteriet i Flor, desto hurtigere vil det blive istand til at afgive Hingste, der kunne ubstationeres paa Landet. Jeg kan ikke nægte, at det har været mig gaadefuldt, at Medlemmer af Udvalget, der under Sagens forrige Behandling syntes mig at være enige i den Anskuelse, at man maatte lægge fortrinsviis Vægt paa, at der fandt en Udstationering Sted, have kunnet være med at foreslaae, at denne Slutningsbestemmelse skal udgaae. Jeg skal med disse Ord indstændigt opfordre Thinget til at vedtage Loven, som den nu foreligger.

Nørgaard: Jeg vil begynde med at takke den ærede Indenrigsminister, fordi han ikke modsatte sig det Forslag, som er stillet af Udvalget til § 15; det vilde sikkert ogsaa være meget uheldigt, om der ikke skulde gives Præmier til Hingste i de to første Aar, og saavidt jeg opfattede den ærede Minister, vil han medvirke til at faae dette Forslag vedtaget i det andet Thing (Indenrigsministeren: Nei!). Ja, er det ikke saaledes, saa maa jeg have misforstaaet den ærede Ministers Udtalelser og skal altsaa ikke videre omtale dette Punkt, men vende mig til det af Udvalget stillede Forslag. Det ærede Thing vil see af Udvalgets Erklæring, at jeg ikke har kunnet slutte mig til de øvrige Medlemmer af Udvalget med Hensyn til Punktet under Nr. 2, der omhandler Anstæffelse af Hingste. Saaledes som Lovforslaget blev vedtaget her i Thinget, var det jo bestemt udtalt i § 9, med hvilken Hesterace

man puffedede vor Hesteavl forædlet; der kom vel et Mæglingsforslag frem fra Fleertallet af Udvalget, som afveg noget derfra og lignede noget det, der nu er vedtaget i det andet Thing, men det er ogsaa bekjendt, at da Ordføreren her i Thinget motiverede Forslaget derhen, at han vilde ansee det som illoyalt, dersom Ministeren vilde gaae en anden Vej ved Indkjøb af Hingste, end den, der var betegnet i det af Udvalget først stillede Forslag, og af den Grund ansaae han det for temmelig ligegyldigt, enten det blev udtalt bestemt i Loven eller ikke, hvilken Hesterace man vilde bruge til Hesteavlens Forædling. Den ærede Minister vilde, som bekjendt, imidlertid ikke vedkjende sig den Fortolkning af Loven, at han ved Ordføreren's Motivering skulde være bunden til ikke at maatte vedblive at forædle Hesteavlens med det engelske Fuldblod, hvilken Udtalelse havde tilfølgel, at Ordføreren frasaaldt sit Forslag, og det er derfor, at jeg nu ikke har kunnet tiltræde den i det andet Thing gjorte Forandring i § 9; naar jeg ikke har stillet noget positivt Forslag eller Indstilling, er det hovedsagelig, fordi der jo nu, ifølge den korte Tid, der er tilbage af Sessionen, kun er liden Udsigt til, at et Forslag, der stilles af et enkelt Medlem i Thinget, kan gaae igjennem. Naar jeg nu, som sagt, ikke har kunnet slutte mig til Punktet under Nr. 2, der giver Ministeren aldeles frie Hænder, at han kan kjøbe, hvilke Heste han vil, er det ingenlunde af Mistillid til den nuværende ærede Indenrigsminister, eller fordi jeg tror, at han imod Thingets udtalte Anskuelse vilde vedblive at forædle Hesteavlens med det engelske Fuldblod, og dette saameget mindre, som dette endog tydeligere end tidligere fremgaaer af de Udtalelser, vi have hørt af ham idag, at det ikke er hans Mening; men man maa ikke glemme, at de Mænd, der staae Ministeriet nærmest i denne Sag og ansees for de Sagkyndige, holde stærkt paa at beholde det engelske Fuldblod, og vi maae heller ikke glemme, at Ministerne jævnlig veGLE. Det være, som sagt, langt fra mig at troe, at den nuværende Indenrigsminister vil gaae denne Vej, men det er ikke sagt, at enhver følgende Indenrigsminister vilde gaae i samme Retning, og jeg vilde ogsaa ansee det for i allerhøieste Grad